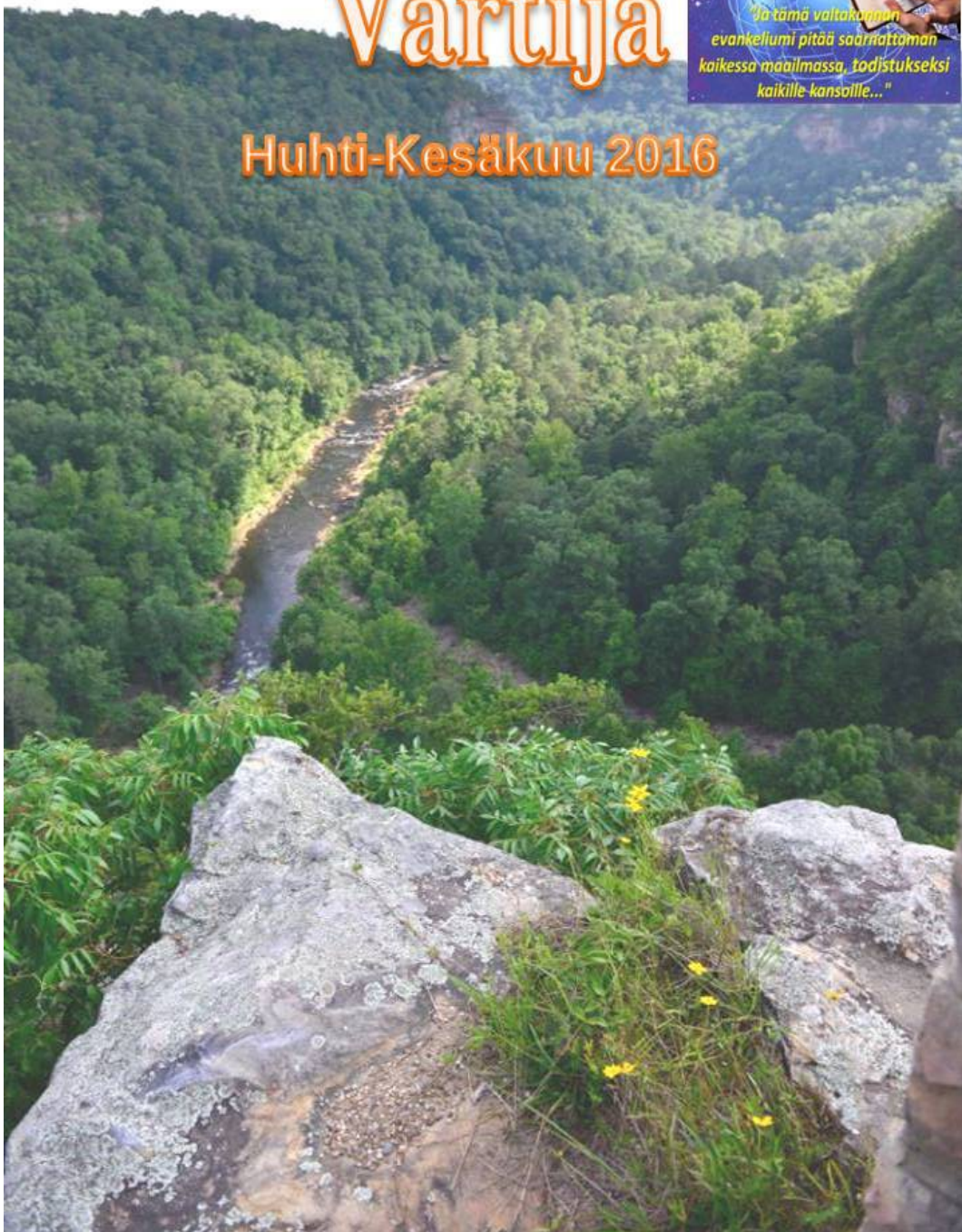

Sapatin Vartija

Huhti-Kesäkuu 2016

*"Ja tämä valtakunnan
evankeliumi pitää saarnattaman
kaikessa maailmassa, todistukseksi
kaikille kansoille..."*

Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien kansainvälinen
lähetysseurakunta Uskonpuhdistusliike Suomen
Lähetysyhdistys r.y.
Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:
info@spaup.org www.spaup.org**

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.

Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1. Joh. 5:3, 4.

**Sivulla 27 juhla Virossa ja Venäjällä
takakansi: Kastetilaisuus Virossa**

Kristuksen kruunaus

Nyt Kristus jälleen näyttäytyy vihollisilleen. Korkealla kaupungin yläpuolella on loistavasta kullasta rakennetulle perustukselle kohotettu valtaistuin. Tällä valtaistuimella Jumalan Poika istuu valtakuntansa alamaisten ympäröimänä. Ei yksikään kynä eikä ihmiskieli pysty kuvailemaan Kristuksen valtaa ja majesteettiutta. Iankaikkisen Isän kirkkaus piirittää Jumalan Pojan. Hänen läsnäolonsa kirkkaus täyttää Jumalan kaupungin ja säteilee sen porttien ulkopuolellekin sulkien koko maanpiirin sädeloistoonsa.

Lähinnä valtaistuinta ovat ne, jotka aikoinaan intoilivat Saatanan asian puolesta, mutta jotka aivan kuin tulesta temmatut kekäleet lähtivät syvällä antaumuksella seuraamaan Vapahtajaansa. Heidän jälkeensä seuraavat ne, jotka vääryyden ja epäuskon ympäröiminä täydellistyttivät kristillisen luonteensa ja jotka kunnioittivat Jumalan lakia kristillisen maailman julistaessa sen mitättömäksi. Heidän rinnallaan ovat kaikkien aikojen miljoonat marttyyrit, jotka uskonsa tähden ovat saaneet antaa henkensä. Näistä edempänä on »suuri joukko, jota ei kukaan voinut lukea, kaikista kansanheimoista ja sukukunnista ja kansoista ja kielistä... valtaistuimen edessä ja Karitsan edessä, puettuina pitkiin valkeihin vaatteisiin, ja heillä oli palmut käsissään.» Ilm. 7:9. Heidän taistelunsa on päättynyt, ja he ovat voittonsa saavuttaneet. He ovat päättäneet juoksunsa ja saaneet voittopalkinnon. Heidän käsissään olevat palmut kuvaavat heidän voitonriemuaan ja valkeat vaatteet heidän omistamaansa tahratonta Kristuksen vanhurskautta.

Lunastetut virittävät ylistyslaulun, joka taivaan saleissa kajahtelee toiselta puolelta toiselle: »Pelastus tulee meidän Jumalaltamme, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalta.» Enkelit ja serafit yhdistävät myös äänensä tähän ylistykseen. Saatuaan katsella Saatanan voimaa ja pahuutta lunastetut huomaavat nyt selvemmin kuin milloinkaan aikaisemmin, ettei mikään muu kuin Kristuksen voima olisi voinut auttaa heitä voittajiksi. Koko tuossa loistopukuisessa joukossa ei ole ketään, joka lukee pelastumisensa omaksi ansiokseen, ikään kuin hän olisi voittanut omalla voimallaan ja hyvyydellään. Mitään ei puhuta siitä, mitä he ovat tehneet tai kärsineet, vaan jokaisen laulun kertosaheenä ja jokaisen ylistysvirren perussäveleenä on: »Pelastus tulee meidän Jumalaltamme... ja Karitsalta.» Ilm. 7:10.

Jumalan Pojan lopullinen kruunaus tapahtuu taivaan ja maan asukkaiden läsnä ollessa. Silloin kuningasten Kuningas saatuaan korkeimman majesteettiuden ja vallan julistaa tuomion Hänen hallitustaan vastaan kapinoiville ja toimittaa oikeutta niille, jotka ovat rikkoneet Hänen lakinsa ja

sortaneet Hänen kansaansa. Sanoohan Jumalan profeetta: »Ja minä näin suuren, valkean valtaistuimen ja sillä istuvaisen, jonka kasvoja maa ja taivas pakenivat, eikä niille sijaa löytynyt. Ja minä näin kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa valtaistuimen edessä, ja kirjat avattiin; ja avattiin toinen kirja, joka on elämän kirja; ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli kirjoitettu, tekojensa mukaan.» Ilm. 20: 11, 12.

Niin pian kuin muistokirjat avataan ja Jeesus luo katseensa jumalattomiin, he ovat tietoisia jokaisesta elämänsä aikana tekemästään synnistä. He huomaavat selvästi, missä heidän jalkansa poikkesivat puhtauden ja pyhyiden tieltä ja tarkalleen, miten paljon ylpeys ja kapinoiminen olivat saattaneet heidät rikkomaan Jumalan lakia. He näkevät selvästi viettelevät kiusaukset, joihin heitä kiihottivat synnistä nauttiminen, siunaukset, jotka he olivat käyttäneet väärin, armontarjoukset, jotka he uppiniskaisella ja katumattomalla sydämellään torjuivat luotaan — kaikki ilmestyvät heidän eteensä ikään kuin tulikirjaimin kirjoitettuna.

Suuresta taistelusta saatu yleisnäkemys

Valtaistuimen yläpuolella näkyy risti; ja kuin yleisnäkemässä nähdään Aadamin kiusaus ja lankeemus sekä toinen toistaan seuraavat suuren pelastussuunnitelman vaiheet! Vapahtajan vaatimaton syntyminen; Hänen yksinkertainen ja kuuliainen varhaiselämänsä; Hänen kasteensa Jordanissa; paasto ja kiusaus erämaassa; Hänen julkinen toimintansa, jonka aikana Hän kirkasti ihmisille taivaan kalleimmat siunaukset; armon ja rakkauden tekojen täyteiset päivät; rukoillen ja valvoen vietetyt yöt vuorten syrjäisillä seuduilla; pahuuden, kateuden ja vihan ilmaukset, joilla Hänen hyvät tekonsa palkittiin; pelottava ja käsittämätön tuska Getsemanessa koko maailman syntitaakan musertavan painon alla; Hänen kavaltamisensa murhaajajoukon käsiin; tuon kauhun yön pelottavat tapahtumat; alistuvainen vanki eniten rakastamiensa opetuslasten hylkäämänä ja julmasti Jerusalemin katuja pitkin raastettuna; Jumalan Pojan voitonriemuisa esittäminen Hannaalle, syyttelyt ylimmäisen papin palatsissa, Pilatuksen tuomiosalissa, pelkurimaisen ja julman Herodeksen edessä, pilkkaaminen, häpäiseminen, kiduttaminen ja kuolemaan tuomitseminen — kaikki kuvataan selvästi.

Nyt esitetään viimeiset tapahtumat levottoman kansanjoukon nähden: kärsivällinen kärsimysten mies kulkemassa Golgatan tietä; taivaan Ruhtinas riippumassa ristillä; röyhkeät papit ja pilkkaava roskajoukko laskemassa leikkiä Hänen menehdyttävästä tuskastaan; yliluonnollinen pimeys; maanjäristys, haljenneet kalliot ja avoimet haudat — painoivat kaikki leimansa siihen hetkeen, jolloin maailman Lunastaja antoi henkensä.

Nämä hirvittävät tapahtumat esitetään aivan niin kuin ne tapahtuivat. Saatanalla, hänen enkeleillään ja alamaisillaan ei ole voimaa kääntyä pois tästä heidän omien tekojensa kuvauksesta. Kukin muistaa sen osan, minkä itse on suorittanut. Herodes, joka surmasi Betlehemin viattomat lapset toivoen siten saavansa tuhotuksi Israelin kuninkaan; katala Herodias, joka syyllistyi Johannes Kastajan vereen; heikko ja liehrittelevä Pilatus; pilkkaavat sotamiehet; papit, hallitusmiehet ja mieletön kansanjoukko, joka huusi: »Hänen verensä tulkoon meidän ja meidän lastemme päälle» — kaikki saavat nähdä syyllisyytensä suunnattomuuden. Turhaan he koettavat kätkeytyä Hänen aurinkoakin kirkkaampien kasvojensa taivaalliselta majesteettiudelta, kun lunastetut heittävät kruununsa Vapahtajan jalkain juureen huudahtaen: »Hän kuoli minun puolestani!»

Lunastetussa joukossa ovat Kristuksen apostolit, sankarillinen Paavali, innokas Pietari, rakastettu ja rakastava Johannes ja heidän vilpittömät veljensä sekä heidän kanssaan marttyyrien valtava joukko. Muurien ulkopuolella ovat taas Jumalan lasten vainoojat, vangitsijat ja surmaajat kaikkine iljettävyyksineen ja kataluuksineen. Siellä on tuo luonnottoman julma ja paheellinen Nero katselemassa niiden iloa ja ylentämistä, joita hän aikoinaan kidutti ja joiden äärimmäisestä tuskasta hän sai saatanallista iloa ja nautintoa. Siellä nähdään Neron äiti katselemassa työnsä tuloksia, miten hänen pahat luonteenpiirteensä ovat siirtyneet hänen pojalleen ja miten hänen vaikutuksensa ja esimerkkinsä kiihottamat ja kehittämät intohimot ovat kantaneet hedelmää rikoksissa, jotka ovat saaneet maailman kauhusta värisemään.

Siellä on myös paavikirkon pappeja ja prelaatteja, jotka sanoivat olevansa Kristuksen lähettäjiä, mutta jotka käyttivät kidutuspenkkiä, vankityrmää ja polttoroviota valvoakseen Hänen kansansa omiatuntoja. Siellä ovat ylpeät paavit, jotka korottivat itsensä Jumalan yläpuolelle ja uskalsivat ruveta muuttamaan Korkeimman Pyhän lakia. Noilla kirkon isiksi tekeytyvillä on selvitettävänä Jumalalle tili, jonka he mielellään jättäisivät tekemättä. Liian myöhään heidät on saatu huomaamaan, että kaikkitietävä Jumala on kiivas lakinsa puolesta ja ettei Hän tule suinkaan vapauttamaan syyllisiä. He tulevat silloin huomaamaan, että Kristus ottaa kärsivän kansansa asian omaksi asiakseen, ja he tuntevat Hänen omien sanojensa voiman: »Kaikki, mitä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.» Matt. 25:40.

Tuomioistuimen edessä

Koko jumalaton maailma seisoo Jumalan tuomioistuimen edessä syytettynä

suuresta valtiorikoksesta taivaan hallitusta vastaan. Kukaan ei ole puolustamassa heidän asiaansa. Heillä ei ole millä puolustautua. Heille langetetaan ikuisen kuoleman tuomio.

Kaikille selviää nyt, ettei synnin palkka ole ylevää vapautta ja itsenäisyyttä eikä iankaikkista elämää, vaan orjuutta, perikatoa ja kuolemaa. Jumalattomat huomaavat, mitä ovat menettäneet kapinallisella elämällään. He ylenkatsoivat kirkkauden ylenpalttisen ja iankaikkisen arvon heille sitä tarjottaessa. Mutta miten toivomisen arvoiseksi se nyt osoittautuukaan! Kadotettu sielu huutaa: »Kaiken tämän olisin voinut saada, mutta minä torjuin sen kauas luotani. Oi sitä selittämätöntä sokeutta! Rauhan, onnen ja kunnian olen vaihtanut kurjuuteen, häpeään ja epätoivoon.» Kaikille selviää, että heidän sulkemisensa pois taivaasta on oikeudenmukainen. Eläessään he sanoivat: »Emme halua tätä Jeesusta hallitsemaan meitä.»

Jumalattomat katselevat ikään kuin hurmiotilassa Jumalan Pojan kruunajaisia. He näkevät Hänen käsissään olevat Jumalan lain taulut, käskyt, joita he ovat halveksineet ja rikkoneet. He saavat nähdä pelastettujen puhkeavan ihmettelyyn, ihastukseen ja kunnioittavaan ylistyslauluun, ja kun tuo ylistysvirsi kantautuu kaupungin ulkopuolella olevaan kansanjoukkoon, huudahtavat kaikki kuorossa: »Suuret ja ihmeelliset ovat sinun tekosi, Herra Jumala, Kaikkivaltias; vanhurskaat ja totiset ovat sinun tiesi, sinä kansojen kuningas» (Ilm. 15:3), ja kaatuen voitettuina maahan he kumartavat elämän Ruhtinasta.

Lunastuksen historia ss. 333-337

Elämän ja rakkauden salaisuudet

Onko sinulla koskaan ollut salaisuutta? Me höristämme korviamme kuullessamme jotain ennenkuulumatonta ja uutta. Sellaista se on ollut alusta asti. Ihmiset ovat halunneet korkeamman älyn tasoa, turvallisuutta ja onnea — elämän salaisuuksia. Ponce de Leon tuli Uuteen maailmaan etsimään nuoruuden lähettä. Hänen kysymyksensä jatkuu yhä tieteellisissä laboratorioissa, missä ihmiset yrittävät luoda elämää koeputkissa tai löytää parannuskeinoja sairauksille, jotka usein tuovat elämälle tuskallisen, ennenaikaisen lopun. Ajatelkaamme esimerkiksi miljoonia dollareita, joita on käytetty syövän tutkimiseen, sen vasta-ainelääkkeisiin, jotka saavat ihmiset elämään totuttua elämäänsä mielummin kuin muuttaa luonnollisempaan

suuntaan syömisessä ja muissa henkilökohtaisissa tavoissaan. Leonardo da Vinci ei ollut ensimmäinen tuijottaessaan lintujen lentämisen ihmettä ja uneksiessaan, mitä olisi liidellä korkealla huippujen yläpuolella. Ja kun Wrightin veljekset ensimmäiseksi hallitsivat lentämisen salaisuuden v. 1906, niin se oli uuden aikakauden alkua maailmalle, aikakauden, joka vie meidät maailmankaikkeuden ääriin ja saavat ihmiset nousemaan kuuhun.

Tänään ihmiset tutkivat kaukaisia tähtiä löytääkseen kaiken synnyn ja elämän merkkejä "toiselta puolen" suuremmilla, monimutkaisemmilla kaukoputkilla. Alkemian välityksellä ihmiset pimeällä aikakaudella yrittivät tehdä kultaa jostain muusta aineesta, ja alkemian nykyaikainen vastine, kemia, yrittää myös paljastaa elämän salaisuuksia. Useille ihmisille salaperäinen kemia tuottaa kaikkia asioita, joita me pidämme itsestään selvinä, aina auton pyöristä kirjoituspaperiin.

Ihmiset ovat etsineet ja taistelleet, valehdelleet ja kuolleet tietääkseen elämän salaisuudet — pidentääkseen sitä ja valvoakseen omaa kohtaloaan. Nytkään, vaikka on saatu suurta tietoa, ei olla lähempänä elämän ongelmien oikeaa vastausta kuin silloin, kun ensiksi alettiin tutkia. Emmekö me sitten, syntyessämme ja eläessämme, ihmettele, miksi me olemme täällä ja miksi meidän täytyy kuolla? Emme. Onko todella tärkeätä tietää, miksi me olemme olemassa? Kyllä se on, sillä vastauksesta näihin kysymyksiin riippuu iankaikkinen kohtalomme.

Mikä on aiheuttanut tämän suuren kiinnostuksen vastauksen löytämiseksi elämän peruskysymyksiin? Sen on jatkuva kuoleman uhka ja pelko tietenkin aikaansaanut. Kaikkien aikojen ihmiset ovat katsoneet uskontoon vaimentaakseen pelkoaan toivolla elämästä haudan tuolla puolen. Ihminen on aikojen kuluessa huomannut, ettei hän pysty säätelemään maailmaa tai kohtaloaan, ja on odottanut hengellisen maailman kertovan hänelle sen, mitä hän haluaisi kuulla. Mutta usein on suuri ero siinä, mitä me haluamme kuulla ja mikä on todellinen totuus. Siinä saatana muuttaa sisälle, sillä ellemme mene oikean elämän ja rakkauden lähteelle, hän täyttää tyhjiön valheilla. Kristus sanoo: "Minä olen tie, totuus ja elämä . . ." Joh. 14:6. Jumala ei tarkoita uskonnon olevan keinon, millä me lepytämme Häntä tai hädin tuskin vältämme kuoleman pelon; Hän tarkoittaa sen olevan elämän tien, tien elämään — sekä maan päälliseen että iankaikkiseen.

Jordanin jokea on ylistetty kristillisessä kirjallisuudessa vertauskuvana ylitysväylästä, jonka kautta kaikki jättävät tämän elämän. Jehova usein esitti kansalleen kirjaimellisesti Jordanin jokea. Kun

israelilaiset ensiksi astuivat Kanaanin maahan, he seurasivat pappeja, jotka astuivat juoksevaan virtaan uskossa, ja näkivät joen lakkaavan virtaamasta, kunnes he olivat kaikki turvallisesti päässeet toiselle puolelle.

Kun Naeman, syyrialainen, meni Israeliin tullakseen parannetuksi pitaalista, ja paljon etsinnän jälkeen löysi Jumalan profeetan, häntä kehoitettiin menemään peseytymään Jordanissa seitsemän kertaa että puhdistuisi.

Juuri ennen muuttamistaan profeetta Elia kulki Jordanin yli aiheuttaen veden jakautumisen ihmeellisesti, lyömällä sitä viitallaan. Ja Elisa aloitti toimintansa lyöden samalla viitalla samalla tavalla, palaten takaisin joen yli toiselle puolelle.

Kristus itse aloitti toimintansa siellä, tullen Johanneksen kastamaksi ja saaden voitelun Pyhästä Hengeltä. Jordanin joki on siten paljon enemmän kuin vertauskuva kulkureitistä elämästä kuolemaan. Se on hyvin osuva kuvaus siitä kokemuksesta, joka ilmaisee meille itse elämän todellisen tarkoituksen. Tämä muutos, josta Jeesus puhui Nikodeemukselle, ja joka ihmisen täytyy kokea, ennen kuin hän voi astua Jumalan valtakuntaan — on olla uudestisyntynyt. Uudestisyntyminen tarkoittaa siirtymistä tarkoituksettomasta olotilasta elämään, jolla on tarkoitus ja selvät päämäärät.

Mikä on se salaisuus, jolla saavutetaan sellainen elämän tarkoitus? RAKKAUS. Ilman rakkautta ihminen on elävänä kuollut. Mutta omistaessamme rakkauden meillä on todellista menestystä.

Rakkaus tarkoittaa eri asioita eri ihmisille, samoin kuin kaikki eivät mittaa menestystä samalla tavalla. Rakkaus, jonka me tarvitsemme täysipainoiseen elämään, on sellaista, joka etsii toisen onnea enemmän kuin omaansa. Sitä voidaan kutsua todelliseksi kypsyydeksi. Mutta menestyäksemme sen kaltaisessa rakkaudessa, meidän tulee jatkuvasti harjoittaa sitä. Liikemies tietää, että menestys riippuu hänen kyvystään tuottaa hyvää tai palvella aina tarvittaessa. Niin tehdäkseen hänen täytyy asettaa asiat niiden tärkeysjärjestykseen. Kuten maailmankaikkeuden ensimmäinen sääntö on järjestys, niin myös menestyksekkään henkilön täytyy olla itse kurinalainen. Mutta ollaksemme onnellisia menestymisessä, meidän täytyy alistua rakkauden kuriin.

Ollakseen suurmies ihmisen täytyy elää kurinalaista elämää. Ajatelkaamme muusikoksi tai lääkäriksi tulemista. Tarvitaan suurta päättäväisyyttä ja määrätietoisuutta vaadittujen kykyjen saavuttamiseksi. Syyt, mitkä saavat ihmiset jatkamaan hellittämättä sellaisilla aloilla,

vaihtelevat kuuluisuuden ja rahan rakkaudesta syvään haluun täyttää särkyneiden sydänten ja ruumiiden tarpeet. Ulkonaisesti emme aina näe eroa, mutta lopputuloksessa viimein nähdään heidän eri vaikuttimensa. Esimerkiksi tri Albert Schweizer oli omistautunut auttamaan Afrikan köyhiä. Koska rakkaus oli hänen jokaisen tekonsa vaikuttimena, niin tänään häntä muistetaan hänen valtavista palveluksistaan ihmiskunnan hyväksi. Toisaalta, ehkä kaikkien aikojen suurin viulutaiteilija, Jascha Heifetz, suurenmoisen uran jälkeen kääntyi kokonaan sisäänpäin, kieltäytyen soittamasta yhtäkään nuottia yleisölle v. 1967 jälkeen. Jascha Heifetzin poika ei omista yhtäkään isänsä äänilevyä.

Miten totta onkaan, että epäitsekäässä rakkaudessa on ero tyhjän ja täyden elämän välillä. Rakkauden vaikutteinen elämä on elämää siten kuin Jumala on sen tarkoittanut.

Jordanin joki virtaa kahden meren välillä, Kuolleen meren ja Galilean meren. Galilean meren vesi on makeaa, jota se antaa Jordanin joelle. Mutta Kuolleen meren vesi on niin kivennäisaineiden kyllästämää, ettei mikään voi elää siinä. Jordan virtaa Kuolleeeseen mereen, mutta mitään ei virtaa siitä pois. Rakkaudesta antamisessa on elämän salaisuus.

Mutta me emme voi antaa sitä, mitä meillä itsellämme ei ole. Mistä me siis voimme saada sitä rakkautta, jotta voisimme elää. 1 Joh. 4:19 antaa meille vastauksen: "Me rakastamme, sillä Hän on ensin rakastanut meitä." Oikea rakkaus on kallisarvoinen lahja, jonka voimme saada ainoastaan Jeesukselta. Se ei ole mikään tunne, vaan puhdas, pyhä periaate.

Joiden vaikuttimet ovat tosi rakkaudesta, eivät ole arvostelukyvttömiä ja sokeita. Pyhän Hengen opettamina he rakastavat Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistään niin kuin itseään.

Tavoitteenamme on löytää tämä rakkaus, joka on kallisarvoinen Jumalan lahja. Me emme etsi ikuisen nuoruuden lähdeä emmekä hae tuonpuoleisia maailmoja. Rajavyöhykkeemme on kääntymättömän sydämen metsä, joka tarvitsee harvennus hakkuuta ja viljelyä, tehdäkseen tilaa siemenille ja kasveille, jotka Jumalan Pyhä Henki haluaa kylvää iankaikkista elämää varten.

Kun Jumalan Henki valtaa sydämen, se muuttaa elämän. Synnilliset ajatukset pannaan pois, pahoista teoista luovutaan; rakkaus, nöyryys ja rauha tulevat vihan, kateuden ja riidan tilalle. Ilo tulee murheen sijaan, kasvot loistavat taivaan valoa. Kukaan ei näe taakkaa kantavaa kättä eikä taivaan saleista loistavaa valoa. Siunaus tulee kun sielu uskossa antautuu Jumalalle.

Rajallisen mielen on mahdoton ymmärtää lunastustyötä. Sen salaisuus ylittää ihmistiedon; kuitenkin kuolemasta elämään siirtynyt ymmärtää sen olevan jumalallista todellisuutta. Me voimme jo täällä tuntea lunastuksen alkua henkilökohtaisen kokemuksen kautta. Sen seuraukset ulottuvat halki iankaikkisten aikojen.

Rakkaus on hento taimi, joka tarvitsee huolenpitoa ja ravintoa päivittäin. Rakkaus etsii toisen onnea ennen omaansa; se on tosi nöyryyttä. Rakkaus voi kukoistaa sydämessämme vain, jos Kristus on sen Hallitsijana. Tuloksena on todellinen rauha.

Tiedämme nämä asiat teoriassa, mutta tiedämmekö ne myös käytännössä? Jos vielä olet ilman sisäistä rauhaa, niin tämä on syynä siihen. Rakkauden salaisuus on siinä, että suljemme teorian ja käytännön välisen kuilun. Näin tehdessämme olemme kuin Galilean meri — vastaanottaen Jumalan rakkautta, antaen ja eläen.

Lähetyslehestä v. 1989

Larry Watts

Pyhä ja siunattu muistolahja Eeden kodista

Aikojen aamuna Jumala loi tämän maan ihanaksi, puhtaaksi ja vapaaksi kaikesta pahasta. Mikään soraääni tai epäsointi ei häirinyt esivanhempiemme rauhaa ja iloa. Koko luonto uhkui onnea ja hyvinvointia. ”Ja Jumala katsoi kaikkea, mitä Hän oli tehnyt, ja katso, se oli sangen hyvää.” Siellä Eedenin puutarhassa suuri Luoja antoi ensimmäisen vaimon ensimmäiselle miehelle. Avioliitto säädettiin, ja perustettiin ensimmäinen koti heidän kotinaan oli Eedenin puutarha, Jumalan itsensä istuttama. Siellä vallitsi täydellinen onni. Meidän päivinämme, kun niin monet julkiset ja salaiset viholliset hyökkäävät avioliittoa ja kotia vastaan, voi olla hyvä muistaa, että tämä pyhä asetus, yhteiskunnan tuki ja perustus, on Herran itsensä meille antama ja että saimme sen ennen kuin synti tuli maailmaan. Mutta meillä on eräs toinenkin muisto Eedenin puutarhasta, kahden ensimmäisen ihmisen onnellisesta kodista. Se on kaikkina aikoina, aivan meidän päiviimme asti, loistanut kirkkaasti ja suonut lepoa sekä rauhaa levottomille ja väsyneille sydämille. Luemme: ”Niin tulivat valmiiksi taivas ja maa kaikkine joukkoinensa: Ja Jumala päätti seitsemäntenä päivänä työnsä, jonka Hän oli tehnyt ja lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikesta työstänsä, minkä Hän oli tehnyt.” 1 Moos.2:1-3.

Lepopäivä, sapatti, annettiin ihmisille ihanana lahjana. Halki kaikkien tulevien sukukuntien ajan sen tuli olla muistutuksena Jumalan rakkaudesta ja luomisvoimasta kaikille niille, jotka noudattivat Herran teitä ja Hänen tahtoaan. Luomistyö oli saatettu päätökseen. Luoja lepäsi, mutta ei siksi että Hän olisi väsynyt. Hän lepäsi katsellen ja hiljaa tarkastellen tuota uutta ihanaa avaruuskappaletta, joka oli liitetty kaikkeuden suureen perheeseen. Seitsemäs päivä, viikon viimeinen, tuli lepopäiväksi. Niin Jumala siunasi sen. Lepopäivästä tuli siunattu, onnellinen päivä ja Herra pyhitti sen, Luoja itse teki päivän pyhäksi. Siten ihminen sai jo ennen synnin tuloa maailmaan ja noin 2000 vuotta ennen kuin juutalaisia oli olemassa, lepopäivän jonka maan Luoja, Herra itse, pyhitti ja siunasi. Meidän on hyvä huomata, että kysymyksessä oli määrätty päivä. Ei joka kuudes tai joka viides tai joka ensimmäinen päivä. Herra lepäsi seitsemäntenä päivänä ja pyhitti sen. Tätä seitsemännelle päivälle annettua Jumalan siunausta sekä pyhitystä ei koskaan sen jälkeen ole muutettu tai peruutettu eikä lakkautettu. Eikä Herra liioin ole erottanut mitään muuta viikon päivää pyhäksi, siunatuksi lepopäiväksi.

Mikään käsitys tai ajatus ei ole virheellisempi, kuin tämä, että sapatti olisi taakka tai risti. Se on Jumalan lahja kansalleen. Se on siunattu ja pyhä lahja, mikä tuottaa Jumalan kansalle mitä runsaimpia siunauksia sekä puhdasta iloa. Se on myös merkinä Jumalan ja Hänen kansansa välillä, erottamassa toisistaan ne jotka uskossa ja nöyryssä kuuliaisuudessa seuraavat Häntä, ja ne jotka hylkäävät Hänen lakinsa sekä suhtautuvat välinpitämättömästi Hänen tahtoonsa. ”Myöskin sapattini minä annoin heille, olemaan merkinä minun ja heidän välillään, että he tulisivat tietämään, että minä olen Herra, joka pyhitän heidät..... Ja pyhittäkää minun sapattini; ne olkoot merkinä välillämme, minun ja teidän, että tulisitte tietämään, että minä olen Herra, teidän Jumalanne.” Ja monia muita raamatunpaikkoja, joissa tuodaan selvästi esille sapatin pyhyys. Meidän aikaamme selvästi tarkoittaen Herra sanoo profeetta Jesajan kautta: ”Noudattakaa oikeutta ja tehkää vanhurskaus, sillä minun autuuteni on lähellä ja minun vanhurskauteni ilmestyy. Autuas se ihminen joka tämän tekee, se ihmislapsi joka tässä pysyy, joka pitää sapatin eikä sitä riko, joka varoo kätensä tekemästä mitään pahaa.” Jes.56:1, 2.

Sanat ovat niin selvät etteivät ne kaipaa mitään tulkintaa. Ne koskevat aikaa, jolloin Jumalan autuus ja vanhurskaus on pian ilmestyyvä, eli siis aikaa, jolloin Kristus pian tulee pelastamaan kansansa ja Hän on perustava kirkkauden valtakuntansa. Sanat ovat kirjoitetut meille, ne kehottavat meitä velvoittavasti ja vakavasti elämään vanhurskaasti sekä pyhittämään sapatin, viikon seitsemännen päivän–lauantain. Profeetta Jesajan kirjassa puhutaan tästä hyvin selvästi eräässä toisessakin kohdassa. Herra vetoaa niihin jotka

maailman loppuaikana julistavat totuutta Jumalan laista ja Herran sapatista: ”Sinun jälkeläisesi rakentavat jälleen ikivanhat rauniot, sinä kohotat perusmuurit, muinaisten polvien laskemat; ja sinun nimesi on oleva; ”halkeamain umpeen muuraaja” ja ”teitten korjaaaja maan asuttamiseksi” Jos sinä pidätät jalkasi sapattia rikkomasta, niin ettet toimita omia asioitasi minun pyhä päivänäni, vaan kutsut sapatin ilopäiväksi, Herran pyhäpäivän kunnioitettavaksi ja kunnioitat sitä, niin ettet toimita omia toimiasi, et aja omia asioitasi, etkä puhu joutavia, silloin on ilosi oleva Herrassa, ja minä kuljetan sinut maan kukkuloitten ylitse ja annan sinun nauttia isäsi Jaakobin perintöosaa. Sillä Herran suu on puhunut.” Jes.58:12-14.

Kaikki, jotka pysähtyvät ajattelemaan ja jotka rehellisesti haluavat tuntea Herran tahdon voidakseen noudattaa sitä, kaikki jotka tahtovat aikaisemmista käsityksistään ja mielipiteistään riippumatta esittää tämän suuren kysymyksen: Mikä on totuus ---? heille selviää, että Herra näillä selvillä ja vakavilla sanoilla vetoaa lapsiinsa kaikkialla maailmassa eikä vain jonkun kansan tai rodun piirissä. Alkuosa (jae 12) on ennustus Hengellisestä uskonpuhdistuksesta, mikä johtaa ihmisten mielet sekä ajatukset takaisin vanhoille totuuden poluille. Siinä puhutaan työstä, liikkeestä joka omaa totuuden sellaisena kuin se on meillä Jumalan sanassa. Se rakentuu profeettojen ja apostolien perustukselle Kristuksen Jeesuksen ollessa kulmakivenä.

Mutta tämä muinaisten polvien laskemien perusmuurien kohottaminen ja sen kaiken umpeen muuraaminen, minkä luopumus on repinyt hajalle ja poistanut Jumalan pyhästä laista, merkitsee pakostakin sitä että selvästi ja kuuluvasti julistetaan sitä totuutta, että kymmenien käskyjen neljäs käsky, sapattikäsky on yhä voimassa. Se on yhtä pätevä ja sitova Jumalan lapsille kuin nekin käskyt mitkä kieltävät epäjumalan palveluksen, varkauden, murhan tai minkä tahansa muun synnin. Tämän Herra tahtoo selvittää sille joka hengessä ja totuudessa tahtoo palvella Häntä.

Jae 13 seuraa sen vuoksi 12: jakeen ennustusta sen luonnollisena selityksenä ja syventää sen merkitystä. Tutki näitä sanoja! Ne eivät ole ainoastaan vakavia, vaan sisältävät myös runsaita lupauksia. Pidätätkö sinä, joka luet pyhänä tätä, jalkasi rikkomasta sapattia, viikon seitsemättä päivää, vai työskenteletkö toimessasi Herran pyhänä päivänä? Onko Jumalan lepopäivä sinulle mieluisa, pidätkö Jumalan pyhittämää päivää pyhänä päivänä sekä Jumalan sille antaman arvon ansaitsevana? Vai kuljetko tänä päivänä ja ehkä muinakin päivinä omaa tietäsi halveksien Jumalan lakia?

Lue lupaukset tämän luvun viimeisestä jakeesta. Kannattaa totella Jumalaa,

vaikka kaikki ihmiset ennustaisivat sinulle tappiota ja perikatoa. Lupaukset pitävät. ”Sillä niin monta kuin Jumalan lupausta on, kaikki ne ovat Hänessä niin”; sen tähden tulee Hänen kauttansa myös niiden Aamen, Jumalalle kunniaksi meidän kauttamme.” 2 Kor.1:20.

Jehova itse kirjoitti Siinailla sapattikäskyn keskelle pyhää lakiaan: **”Muista sapatin päivää niin että sen pyhittäisit. Kuusi päivää tee työtä ja toimita kaikki askareesi; mutta seitsemäs päivä on Herran, sinun Jumalasi sapatti; silloin älä mitään askareta toimita, älä sinä älköönkä sinun poikasi tai tyttäresi, sinun palvelijasi tai palvelijataresi tai juhtasi älköönkä muukalaisesi, joka sinun porteissasi on. Sillä kuutena päivänä Herra teki taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on, mutta seitsemäntenä päivänä Hän lepäsi; sen tähden Herra siunasi sapatinpäivän ja pyhitti sen.”** 2 Moos.20:8-11

Käskyn alkusanat, ”muista sapatin päivää,” osoittavat että se tunnettiin ennestään. Ne tähdentävät myös, että meidän tulee viikon varrella ajatella sapattia ja valmistautua niin että voimme jättää syrjään arkiset toimemme, askareemme ja ulkotyömme, voidaksemme nauttia lepoa ja rauhaa sapatinpäivänä. Käskyn loppuosa viittaa taaksepäin, sapatinpäivän perustukseen, aikaan kun se säädettiin Eedenin paratiisissa ja silloin Herra lepäsi sinä päivänä, siunasi ja pyhitti sen.

Jeesuksen suhde lakiin

Voisimme lainata useita ennustuksia Vapahtajan kuuliaisuudesta Jumalan laille, mutta esitämme mieluummin Hänen oman, täsmällisen julistuksensa sellaisena kuin se on vuorisäärnassa: ”Älkää luulko, että minä olen tullut lakia ja profeettoja kumoamaan; en minä ole tullut kumoamaan, vaan täyttämään. Sillä totisesti minä sanon teille: kunnes taivas ja maa katoavat, ei laista pieninkään kirjain, ei ainoakaan piirto, ennen kuin kaikki on tapahtunut. Sen tähden joka purkaa yhdenkään näistä pienimmistä käskyistä ja sillä tavalla opettaa ihmisiä, se pitää pienimmäksi taivasten valtakunnassa kutsuttaman: mutta joka niitä noudattaa ja niin opettaa, se pitää kutsuttaman suureksi taivasten valtakunnassa.” Matt.5:17-19.

Mikään tulkintataito ei voi saada tätä selvää todistusta kumotuksi, eikä mitään muuta kuin mitä sanat selvästi sanovat. Vapahtaja vahvasti koko kymmenien käskyjen lain. Hän eli sille täydellisesti kuuliaisena. Kukaan ei uskalla kieltää, etteikö Hän olisi pitänyt sapattia lain käskyn mukaan. Se asia on ilmeinen, että niidenkin, jotka kiivaasti vastustavat totuutta Jumalan laista ja Herran sapatista, täytyy, tahtoivatpa tai eivät, myöntää että Kristus piti sapatin eikä sunnuntaita. Ja juutalaisten syyttäessä Häntä sapatin rikkomisesta.

Hän sanoi heille: ”Sapatti on asetettu ihmistä varten eikä ihminen sapattia varten. Niin ihmisen Poika on siis sapatinkin Herra.” Mark.2: 27,28.

Ihmisen Poika oli ja on sapatin Herra. Miten sitten sapatin Herra suhtautui sapattiinsa? Hylkäsikö Hän sen ja kumosiko sen kunnioittamisen ja sitten, niin kuin monet väittävät tapahtuneen, poisti sen lopullisesti kuolemassaan? Ei suinkaan. Kuinka voisi Hän, joka julistaa, että kunnes taivas ja maa katoavat, ei laista katoa pieninkään kirjain eikä ainoakaan piirto, kuinka Hän voisi lakkauttaa tai poistaa kokonaisen käskyn? Terve järki ja johdonmukainen ajattelu riittävät jo vakuuttamaan meille ettei Jeesus Jumalan Poikana voinut eikä halunnutkaan poistaa lakia, jonka Hän itse sanoo pysyvän ikuisesti voimassa. Hän ei tahtonut muuttaa siitä mitään osaa, koska Hän kerran sanoo ihmisille, ettei se muutu. Mutta huomaamme, että Vapahtaja menettelyllään ja julistuksellaan puhdistaa sapatin niistä monista raskaista ja vaikeista lisämääräyksistä, joita perimätieto oli liittänyt siihen ja jotka olivat tehneet tuon siunatun päivän pikemmin taakaksi kuin siunauseksi.

Kristus vaelsi ja teki hyvää. Hän julisti evankeliumia, lohdutti masentuneita, opetti opetuslapsiaan ja paransi sairaita. Hän julisti evankeliumia, lohdutti masentuneita, opetti opetuslapsia ja paransi sairaita. Rauha, ilo ja kiitoslaulut viitoittivat Hänen kulkemansa tien. Sapattinakin tuotiin usein sairaita Hänen luokseen. Hän tiesi hyvin joutuvansa alttiiksi fariseusten raivolle, parantaessaan sapattina sairaita, mutta Hän teki sen kuitenkin, näin Hänelle tarjoutui tilaisuus myös opettaa, mitä oli lupa tehdä sapattina. Jeesus osoitti selvästi, että sapattina on lupa tehdä hyvää. Jumalalle on mieluista, että käymme tervehtimässä sairaita ja teemme lähetystyötä sinä päivänä. Mutta Vapahtajamme ei sano, että on sallittua tehdä mitä tahansa Herran sapattina.

Uuden Testamentin kirjoitukset osoittavat, että myöskin apostolit pitivät sapattia pyhänä vielä Vapahtajan ylösnousemuksen ja taivaaseen astumisen jälkeenkin. Apostoli Johannes, joka eli niin lähellä Jeesusta, ja koko pitkän sekä monivaiheisen elämänsä ajan pysyi niin vankasti totuuden kalliopohjalla, on myös kirjoittanut hyvin täsmällisesti ja selvästi Jumalan käskyistä. Hän kirjoitti ihanat sanomansa, että opetuslasten keskeinen ilo voisi tulla täydelliseksi ja jotta heidän rakkautensa Jumalaa sekä toisiaan kohtaan tulisi oikein lämpimäksi ja sydämelliseksi. Meidän kannattaa tarkata, mitä hän sanoo: ”Ja siitä me tiedämme Hänet tuntevamme, että pidämme Hänen käskynsä, Joka sanoo: ‘Minä tunnen Hänet,’ eikä pidä Hänen käskyjensä, se on valhettelija, eikä totuus ole Hänessä. Mutta joka pitää Hänen sanansa, hänessä on Jumalan rakkaus totisesti täydelliseksi tullut. Siitä me tiedämme, että me Hänessä olemme. Joka sanoo Hänessä pysyvänsä, on velvollinen

vaeltamaan niin kuin Hän vaelsi.” 1 Joh.2: 3-6.

Nämä ovat vakavia sanoja. Saakoot ne johtaa meidät syvään sydämen tutkisteluun! Monet kyllä esittävät ylevän tunnustuksen, mutta ovat samalla Jumalalle tottelemattomia ja osoittavat elämällään, etteivät he ensinkään rakasta Häntä. Sisimmässään he tunnustavat sen totuuden, että Jumalan pyhä laki on voimassa ja että seitsemäs päivä on Jumalan pyhä päivä nyt niin kuin Jeesuksen ja apostolien aikanakin. Mutta he perääntyvät, he eivät mitenkään tahtoisi joutua kärsimään mitään Kristuksen tähden. Kristillismieliset ystävät pidättävät heitä, he sallivat perheen tai työn ja liiketoimien estää itseään. Mutta Johannes kirjoittaa: ”Siitä me tiedämme, että rakastamme Jumalan lapsia, kun rakastamme Jumalaa ja noudatamme Hänen käskyjensä. Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme Hänen käskynsä. Ja Hänen käskynsä eivät ole raskaat.” 1. Joh.5:2-3.

Tiedämme varsin hyvin, ettei kukaan pelastu lain pitämisellä, eikä kukaan uskone, että sapatin pitäminen yksinään pelastaisi ketään. Pelastukseen on vain yksi tie, nimittäin usko Kristukseen - ja ylösnousseeseen Vapahtajaan sekä Hänen verensä syntejä anteeksi antavaan voimaan. Mutta yhtä totta on, että Jumalan käskyjä kohtaan osoitettu tottelemattomuus ja uhma on syntiä ja johtaa eroon Jumalasta sekä iankaikkisen elämän menetykseen. Jumalaa kohtaan osoitettu todellinen, aito rakkaus ilmenee aivan luonnollisesti hartaana haluna elää sopusoinnussa Hänen pyhän tahtonsa kanssa, minkä laki ilmaisee. Se on rakkautta Jumalaan, sanoo apostoli, ja lisää etteivät Hänen käskynsä ole raskaat. Ei todellakaan tunnu raskaalta olla kuuliainen sille jota todella rakastaa.

Läpi Historian–Ikuisuuteen

Eedenin valoisassa, onnellisessa kodissa Jumala antoi esivanhemmillemme sapatin. Tämä tapahtui ennen kuin synnin synkkyys tunkeutui maailmaan, ja noin 2000 vuotta ennen kuin kirjoitettiin tulevaan Lunastajaan viittaava muotomenojen varjolaki, – seremonialaki. Vanhat patriarkat lepäsivät Herran pyhänä sapatina. (1.Moos.26: 4,5.) Siinailla Herra Jehova julisti sen pyhyttä suurella äänellä. Vapahtajamme ei muuttanut mitään laista eikä sapatista, vaan vain vahvisti sen. Apostolit olivat samalla kannalla kuin Mestarinsakin. Kaikenlainen puhe siitä että lepopäivän pyhyys muutettiin apostolien aikana seitsemänneltä päivältä viikon ensimmäiselle päivälle, on perusteetonta ja vailla Raamatullista sekä historiallisia todisteita. Apostolien aikana ja paljon myöhemminkin eläneet Jumalan lapset pitivät sapatia pyhänä, lepäsivät Herran päivänä ja tekivät työtä ensimmäisenä -- sunnuntaina.

Maailman ehtooaikana kaikuu herätyshuuto koko maailmassa,

herätysanoma, joka kehottaa ihmisiä palaamaan vanhan totuuden poluille. Ja profeettallinen sana selvästi, mikä on tuloksena tästä sanomasta: ”Tässä on pyhien kärsivällisyys. Tässä ovat ne, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon.” Ilm.14:12. Ennustus ilmaisee myös, ettei tämä Jumalan käskyjen sekä Jeesuksen uskon julistus saa osakseen suopeaa vastaanottoa, vaan vastustusta ja vainoa: ”Ja lohikäärme vihastui vaimoon ja lähti käymään sotaa muita hänen jälkeläisiään vastaan, jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen todistus.” Ilm.12:17. Olemme sitä mieltä että nämä molemmat Raamatun kohdat viittaavat maailman lopun aikaan, siis Kristuksen takaisintuloa edeltävään aikaan. Tästä on monia todistuksia, mutta kävisi liian pitkäksi esittää niitä tässä.

Totuutta Jumalan laista julistetaan, ja jotkut ottavat julistuksen vastaan ja ryhtyvät elämässään noudattamaan sitä. Niinpä siis nyt maailman lopun aikana juuri nyt, meidän aikamme julistamaan sapatitotuutta, ja ne jotka vilpittömästi koko sydäimestään rakastavat Jumalaa ja Jeesusta Kristusta, jonka Hän on lähettänyt meille Pelastajaksi ja Vapahtajaksi, omaksuvat tämän. He panevat syrjään arkitoimensa Herran pyhänä päivänä ja palvelevat Herraa hänen sanansa mukaisesti.

Eedenin ajoista maailman lopun aikaan asti Herralla on täällä maailmassa ollut niitä, jotka ovat pitäneet pyhänä Hänen päiväänsä. Heitä on toisinaan ollut vain muutamia, välillä ani harvoja, mutta valo ei ole koskaan ollut täysin sammuksissa.

Nykyään tuhannet julistavat sanomaa kaikkialla maailmassa. Adventtisanoma sisältää ihania totuuksia täydellisestä pelastuksen lahjasta Kristuksessa Jeesuksessa, Hänen pikaisesta paluustaan noutamaan kansaansa. Koko pelastettujen joukkoa, Jumalan lain iankaikkisesta voimassaolosta, Herran pyhästä sapatista ja vanhurskauttamisesta uskon kautta. Tämä sanoma kaikuu nykyään koko maailmassa, ja sitä julistetaan noin 900 kielellä. Me odotamme kaivaten, mutta samalla iloisesti toivoen sitä päivää, kun Jumalan lapset pääsevät nauttimaan loppumatonta rauhaa ja me saamme nähdä Vapahtajamme ja olla aina Hänen kanssaan.

Emme voi päättää tätä lukua muistuttamatta lukijaa siitakin, että sapatit seuraa Jumalan kansaa myös uuteen Eeden kotiin uuteen maahan, minne synti, suru ja sairaudet enää koskaan ulotu. Voiko se olla mahdollista? Kyllä voi, kuule mitä, Herra sanoo: ”Niin kuin uudet taivaat ja uusi maa, jotka minä teen pysyvät minun kasvojen, edessä sanoo Herra, niin pysyy teidän siemenenne ja teidän nimenne. Joka kuukausi uudenkuun päivänä ja joka viikko sapatina tulee kaikki liha kumartaen rukoilemaan minua, sanoo Herra.” Jes. 66:22-23. Ihana totuus, ihana toivo väsyneille sieluille!

Emmekö siis perustaisi täällä koetusten laaksossa uskoamme ja hengellistä huonettamme sanan kalliopohjalle murehtimatta vaikeuksia ja ahdistuksia mitkä kohtaavat meitä kotimatikallamme! Herra elää, ja Hänen uskollisuutensa on varustuksemme sekä kilpemme. Hän rohkaisee meitä kaikkia näillä sanoilla: ”Näin sanoo, sinun Lunastajasi, Israelin pyhä: Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka opetan sinulle, mikä hyödyllistä on, johdatan sinua sitä tietä, jota sinun tulee käydä. Jospa ottaisit minun käskyistäni vaarin, niin olisi sinun rauhasi niin kuin virta ja sinun vanhurskautesi niin kuin meren aallot.” Jes.48:17,18. ”Mutta jos me vaellamme valossa, niin kuin Hän on valossa, niin meillä on yhteys keskenämme, Hänen Poikansa veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä.” 1. Joh.1:7.

(Vanhasta (Lähetyslehdestä.)

E.B.

“...joka tietoa lisää, se tuskaa lisää.”

“Sillä missä on paljon viisautta, siinä on paljon surua; ja joka tietoa lisää, se tuskaa lisää.” Saarn. 1:18.

Kuinka meidän tulee ymmärtää nämä sanat, jotka viisas Salomo on kirjoittanut Jumalan Hengen johdolla? Pitävätkö nämä sanat paikkansa? Varmasti pitävät, koska ne ovat Raamatusta!

Salomo käytti viisauttansa ja teki suuria asioita, mutta tultuaan suureksi, hän unohti Jumalan ja sen johdosta joutui kärsimään paljon.

Pyhän Kirjan alkulehdillä on jo tämä totuus todettu. Eeva halusi tietää enemmän ja saada lisää viisautta, ymmärtääkseen myös Jumalan salaisuuksia, mutta tämä tieto aiheutti tuskaa, surua ja kuolemaa.

“Käärme poimi hedelmän kielletystä puusta ja antoi sen puolittain vastahakoisen Eevan käsiin. Sitten hän muistutti Eevaa tämän omista sanoista, joiden mukaan Jumala oli kieltänyt heitä koskemasta siihen, etteivät kuolisi. Hedelmän syömisestä ei koituisi sen enempää harmia kuin sen koskemisestakaan, hän selitti. Ja kun Eeva ei havainnut mitään haittaa siitä mitä oli tehnyt, hän tuli rohkeammaksi. Hän »näki, että siitä puusta oli hyvä syödä ja että se oli ihana katsella ja suloinen puu antamaan ymmärrystä; ja hän otti sen hedelmästä ja söi». Se oli maukas, ja syödessään Eeva oli tuntevinaan, miten se virkisti ja aivan kuin kohotti hänet jollekin ylemmälle tasolle. Pelkäämättä hänkin (Aadam) poimi hedelmän ja söi. Ja nyt, kun hän itse oli rikkonut, saatana saattoi hänen välityksellään toimia hänen miehensä vahingoksi. Oudon, luonnottoman kiihtymyksen vallassa ja kädet täynnä

kiellettyjä hedelmiä hän hakeutui miehensä luo ja kertoi kaiken mitä oli tapahtunut.

Aadamin kasvot tulivat surullisiksi... Nyt he alkoivat käsittää syntinsä todellista luonnetta. Adam moitti vaimoaan siitä, että tämä oli tyhmästi loitonnut hänen luotaan ja antautunut käärmeen petettäväksi... Adam ei voinut kieltää eikä puolustaa syntiään. Katumuksen sijasta hän kuitenkin koetti lykätä sen vaimonsa niskoille ja sitä tietä itse Jumalan syyksi: »Vaimo, jonka *annoit* olemaan minun kanssani, antoi minulle siitä puusta, ja minä söin.» Vähän aikaisemmin hän rakkaudesta vaimoonsa oli ollut valmis luopumaan Jumalan suosiosta, paratiisin kodistaan ja ikuisesta autuudesta, mutta nyt langettuaan hän saattoi vierittää vastuun rikkomuksestaan elämäntoverilleen ja jopa itse Luojuille. Niin hirveä on synnin valta. Pp. 35, 37.

Miten tämä totuus “...joka tietoa lisää, se tuskaa lisää” vaikuttaa maapalollamme?

Danielin kirjassa on ennustettu: “Mutta sinä, Daniel, lukitse nämä sanat ja sinetöi tämä kirja lopun aikaan asti. Monet sitä tutkivat, ja ymmärrys lisääntyy.” Dan. 12:4. Me elämme juuri tätä aikaa, kun ymmärrys on lisääntynyt ja sen mukaan pahuus on saavuttanut huippunsa. Tietoa ja ymmärrystä käytetään aseellisuudessa hyödyksi keksimällä aina tehokkaimpia sotakoneita ja pommeja tuhotakseen ihmiselämä.

Kasvatetaan geenimanipuloituja kasveja, jotka saattavat aiheuttaa sairauksia eläimille ja ihmisille. Käytetään ruoan säilytys- ja lisäaineita, jotka aiheuttavat myös vaivoja ja sairauksia ihmisille. Teollisuuden kehittyessä myös saasteet ja säteilyriski kasvaa, niin sekä luonto, että ihmiset kärsivät. Jesajan kirjassa on sanottu: “Maa murehtii ja lakastuu, maanpiiri nääntyy ja lakastuu; kansan ylhäiset maassa nääntyvät. Maa on saastunut asukkaittensa alla, sillä he ovat rikkoneet lait, muuttaneet käskyt, hyljänneet iankaikkisen liiton.” Jes. 24:4, 5.

Jumala antaa tietoa ja viisautta, että ihminen käyttäisi niitä Hänen kunniaakseen, mutta sielunvihollinen yllyttää ihmisiä käyttämään niitä Luojan tahtoa vastaan ja seuraukset ovat ikävät.

Uteliaisuus

Ennen kuin sielunvihollinen sai Eevan lankeamaan syntiin, hän herätti hänessä uteliaisuutta tietää enemmän. Tätä menetelmää pahalainen käyttää edelleen saadakseen ihmisiä puoleensa ja vaikuttaa, että ihminen on kiinnostuneempi tietämään enemmän tämän maailman asioista kuin

taivaallisista.

Päivittäin mediat levittävät lisää tietoa, jonka ihmiset mielellään ottavat vastaan, mutta suurin osa siitä tuo mukanaan tuskaa ja surua. Se mitä elokuvissa näytetään (sodat ja väkivalta) alkaa tapahtua todellisuudessa melkein päivittäin ympäri maailmaa ja se aiheuttaa paljon kärsimystä ja kuolemaa. Luetaan, katsellaan ja kuunnellaan sellaista, mikä aiheuttaa tuskaa ja kärsimystä. Vihollinen on hypnotisoinut ihmisten mielen niin, että he hylkäävät elämän Kirjan ja mieluummin hankkivat maallista tietoa.

Jumalan sana sanoo: “Sillä minun kansani on tehnyt kaksinkertaisen synnin: minut, elävän veden lähteen, he ovat hyljänneet, ja ovat hakanneet itselleen vesisäiliöitä, särkyviä säiliöitä, jotka eivät vettä pidä.” Jer. 2:13.

Taivaallinen tieto

Jeesus sanoi: “Minulla on vielä paljon sanottavaa teille, mutta te ette voi nyt sitä kantaa.” Joh. 16:12. Mitä Vapahtajamme tarkoitti näillä sanoilla? Varmasti yksi asia oli siitä, että Hän ei tule Israelin kuninkaaksi, niin kuin he suurella innolla toivoivat ja odottivat. Miksi? Koska tämä aiheuttaisi heille etukäteen pettymystä ja tuskaa. Hän ei kertonut heille etukäteen, että Häntä pahoinpidellään ja ristiinnaulitaan ja syy oli sama. Hän rakasti heitä, eikä halunnut millään aiheuttaa heille kärsimyksiä.

Jumala pitää monta asiaa salaisuutena elämästämme. Miksi? Koska Hän rakastaa meitä. Esimerkiksi mitä tulee tapahtumaan elämässämme ja milloin on kuolinpäivämme. Hän ei halua aiheuttaa meille tuskaa ja kärsimyksiä.

Suuressa rakkaudessaan Herra haluaa suojella meitä hyödyttömästä tiedosta, ettei se kuormittaisi meitä turhaan. Aivan kuin vanhemmat eivät kerro pienille lapsillensa vaikeuksista, joita heillä on, että lapset nukkuisivat rauhassa, niin myös Taivaallinen Isämme ei kerro meille etukäteen vaikeuksista, jotka ovat tulossa, että voisimme elää rauhassa. Aabraham ei kertonut vaimolleen, että hänen pitää hyvästellä viimeisen kerran poikansa Iisak, eikä kertonut pojalle etukäteen, että hän on uhrinlammas, säästäen häntä henkisistä kärsimyksistä, koska hän rakasti poikaansa, vaimoansa ja Jumalaa yli kaiken.

Kun vihollinen kiusasi Jobia ja yhdessä päivässä patriarkka sai useampia suruviestejä karjan ja muiden eläinten menetyksestä sekä hänen lastensa ja palvelijoiden kuolemasta, hänellä oli tosi vaikea kestää: “Kun sitten eräänä päivänä hänen poikansa ja tyttärensä söivät ja joivat viiniä vanhimman veljensä talossa, tuli sanansaattaja Jobin luo ja sanoi: "Raavailla kynnettiin, ja aasintammat kävivät niiden vieressä laitumella; niin sabalaiset hyökkäsivät ja ryöstivät ne ja surmasivat palvelijat miekan terällä. Vain minä yksin pelastuin

kertomaan tämän sinulle." Hänen vielä puhuessaan tuli toinen ja sanoi: "Jumalan tuli iski alas taivaasta, sytytti palamaan lampaat ja palvelijat ja kulutti heidät. Vain minä yksin pelastuin kertomaan tämän sinulle." Hänen vielä puhuessaan tuli taas toinen ja sanoi: "Kaldealaiset asettuivat kolmeen joukkoon ja karkasivat kamelien kimppuun, ryöstivät ne ja surmasivat palvelijat miekan terällä. Vain minä yksin pelastuin kertomaan tämän sinulle." Hänen vielä puhuessaan tuli taas toinen ja sanoi: "Poikasi ja tyttäresi söivät ja joivat viiniä vanhimman veljensä talossa; katso, silloin suuri tuulispää tuli tuolta puolen erämaan ja iski talon neljään nurkkaan, ja se luhistui nuorukaisten päälle, niin että he kuolivat. Vain minä yksin pelastuin kertomaan tämän sinulle." Silloin Job nousi, repäisi viittansa ja leikkasi hiuksensa, heittäytyi maahan ja rukoili." Job 1:13-20

Usein profeetat eivät käsittäneet niitä näkyjä, joita Jumala esitti heille, koska jos heille olisi ilmoitettu kaikki yksityiskohdat, he eivät kestäisi. Daniel halusi ymmärtää näyn koskien 2300 ilta ja aamua ja enkeli Gabriel piti selittää sen hänelle, mutta tieto rasitti profeettaa niin paljon, että hän tuli murheelliseksi. "Niinä päivinä minä, Daniel, murehdin kolmen viikon päivät." Dan. 10:2.

Tieto Jumalasta

"Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen." Joh. 17:3.

Kerran Filippus pyysi Jeesukselta: "Herra, näytä meille Isä, niin me tyydymme." silloin Vapahtajamme sanoi: "Niin kauan aikaa minä olen ollut teidän kanssanne, etkä sinä tunne minua, Filippus! Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän." Joh. 14:8, 9.

Tuntea Jumala ja Jeesus on iankaikkinen elämä, sen vuoksi tämä on korkein tieto maan päällä. Nyt me ymmärrämme miksi apostoli Paavali, joka oli hyvin koulutettu ja hyvin viisas, sanoi seuraavat sanat: "Niinpä minä todella luen kaikki tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla, sillä hänen tähtensä minä olen menettänyt kaikki ja pidän sen roskana - että voitaisin omakseni Kristuksen." Fil. 3:8. Herra meitä auttakoon, että meillä olisi sama pyrkimys kuin apostoli Paavalilla.

Jumala antaa meille tietoa asteittain, sen mukaan kun pystymme ottamaan vastaan ja ainoastaan sen, mikä on pelastuksemme hyväksi. Kun tietomme Jumalasta lisääntyy sen mukaan myös vastuumme Hänen edessään kasvaa. "...Sillä jokaiselta, jolle on paljon annettu, myös paljon vaaditaan; ja jolle on paljon uskottu, siltä sitä enemmän kysytään." Luuk. 12:48.

Meiltä kysytään enemmän, koska on paljon annettu. Jumala on antanut meille jokaiselle valon ja viisautta, että ymmärtäisimme Hänen totuutensa ja vaeltaisimme sen mukaan, että pelastuisimme.

Pahan alkuunpanija on pyrkinyt aina antamaan väärän kuvan Jumalasta, mutta maan päällä olessaan Vapahtajamme antoi oikean kuvan Taivaallisesta Isästään, että Hän on rakkaus. Sen vuoksi meidän pitää hankkia tietoa suoraan elämän lähteestä, missä ei ole vääryyttä. Tieto, joka tulee Pyhän Hengen kautta. Sen kautta, me lähestymme Jumalaa ja Jeesusta päivittäin ja yhdistymme taivaalliseen perheeseen. Näin me tutustumme aina paremmin Jeesukseen ja Hänen Isäänsä. Tämä tieto ja tunteminen ei "lisää tuskaa", vaan riemua ja iloa. Pyhän Hengen innoittamina profeetat kirjoittivat: "Niin Herran vapahdetut palajavat ja tulevat Siioniin riemuitten, päänsä päällä iankaikkinen ilo. Riemu ja ilo saavuttavat heidät, mutta murhe ja huokaus pakenevat." Jes. 51:11. "...Tuntemuksensa kautta hän, minun vanhurskas palvelijani, vanhurskauttaa monet,... Jes. 53:11.

"Silloin ei enää toinen opeta toistansa eikä veli veljeänsä sanoen: 'Tuntekaa Herra.' Sillä he kaikki tuntevat minut, pienimmästä suurimpaan, sanoo Herra; sillä minä annan anteeksi heidän rikoksensa enkä enää muista heidän syntejäänsä." Jer. 31:34.

"Korkealla kaupungin yläpuolella on loistavasta kullasta tehdyllä perustuksella korkea ja ylhäinen valtaistuim. Tällä istuimella istuu Jumalan Poika, ja hänen ympärillään ovat hänen valtakuntansa alamaiset. Kristuksen voimaa ja ylevyyttä ei mikään kieli voi esittää eikä mikään kynä kuvata. Iankaikkisen Isän kirkkaus ympäröi hänen Poikaansa. Hänen läsnäolonsa loisto täyttää pyhän kaupungin ja tulvii porttien ulkopuolelle, valaisten hohteellaan koko maan.

Lähinnä valtaistuinta ovat ne, jotka kerran intoilivat saatanan asian puolesta, mutta tulivat temmatuiksi kuin kekäleet tulesta ja sen jälkeen ovat syvällä antaumuksella ja pyhällä innolla seuranneet Vapahtajaansa. Sitten tulevat ne, jotka valheen ja uskottomuuden keskellä kehittivät kristillisen luonteen, ne, jotka kunnioittivat Jumalan lakia, vaikka kristitty maailma selitti sen poistetuksi, sekä kaikkien aikojen miljoonat marttyyrit, jotka uskonsa tähden kärsivät marttyyrikuoleman. Ja näistä ulospäin on lukematon joukko »kaikista kansanheimoista ja sukukunnista ja kansoista ja kielistä». He seisovat »valtaistuimen edessä ja Karitsan edessä puettuina pitkiin valkeihin vaatteisiin» ja heillä on »palmut käsissään». Ilm. 7:9. Heidän taistelunsa on päättynyt, ja he ovat voittaneet. He ovat päättäneet juoksunsa elämän kilparadalla ja saaneet voittopalkinnon. Palmut heidän käsissään ovat merkkeinä heidän voitostaan, ja valkeat vaatteet kuvaavat Kristuksen

tahratonta vanhurskautta, joka nyt on heidän.

Pelastetut yhdistävät äänensä ylistyslauluun, joka kaikuu ja kajahtelee taivaan holveissa: »Pelastus tulee meidän Jumalaltamme, joka valtaistuimella istuu ja Karitsalta.» Samoin enkelit ja serafit yhtyvät kunnioittavaan palvontaan. Nähtyään saatanan voiman ja häijyyden pelastetut ymmärtävät paremmin kuin koskaan ennen, että vain Kristuksen voima saattoi tehdä heistä voittajia. Koko loistavassa joukossa ei ole ainoatakaan, joka pitäisi pelastusta omana ansionaan, luullen voittaneensa omalla voimallaan ja hyvyydellään. Kukaan ei sano mitään omista teoistaan tai kärsimyksistään, vaan jokaisen laulun sisällyksenä, jokaisen ylistysvirren perusajatuksena on: »Pelastus tulee meidän Jumalaltamme ja Karitsalta.»” St. 643, 644.

Tämä tieto on ylenpalttinen, joka antaa meille intoa ja halun palvella Jumalaa koko sydämestämme, että Hänen armostaan kerran saisimme olla siellä! Silloin riemumme ja kiittollisuutemme on sanomaton! Saakoon Herra meitä auttaa tässä. Aamen.

Teidän veljenne Vladimir Marinov

Onnellinen perhe

Sen alkuperä

Perhe sai alkunsa Jumalasta, taivaan ja maan Luojasta. ”Ja Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa, Jumalan kuvaksi hän hänet loi; mieheksi ja naiseksi hän loi heidät.“ 1 Moos. 1: 27.

Perhe koostuu vähintään kahdesta ihmisestä: aviomiehestä ja vaimosta. Täydellinen perhe on perhe, jossa lapsilla on paikkansa. Lapset ovat aviomiehen ja hänen vaimonsa yhdistetyn rakkauden tulos.

Mikä yhdistää perheen?

Rakkaus yhdistää ja pitää perheen koossa, aviomiehen, vaimon ja lapset. Tämä on lahja Jumalalta.

Perhe Jumalan näkemyksessä

”Ja Jumala siunasi heidät, ja Jumala sanoi heille: ‘Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää ja täyttäkää maa ja tehkää se itsellenne alamaiseksi; ja vallitkaa meren kalat ja taivaan linnut ja kaikki maan päällä liikkuvat eläimet’.” 1 Moos. 1: 28.

”Yhteiskunta koostuu perheistä ja on sellainen, millaiseksi perheen päät sen

tekevät. Sydämeistä ovat 'elämän asiat'; ja yhteiskunnan sydän, seurakunnan sydän, ja kansakunnan sydän on yksittäinen perhe." AH 8.1

Jumalan suunnitelma oli kansoittaa tämä maailma Hänen kuvansa mukaan luoduilla ihmisillä. Ensin maa oli muodoton ja tyhjä, ja luomistyön kautta, Jumala on siunannut maapalloa kaikella, mikä on kaunista ja välttämätöntä ihmisparin hyväksi ja onnellisuudeksi. Luojamme asetti tämän periaatteen alusta saakka, että miehellä tulee olla yksi vaimo, kunnes kuolema heidät erottaa.

Niin pitkään kuin perhe seuraa Jumalan suunnitelmaa, se pysyy yhdessä rakkaudessa, puhtaudessa ja arvokkuudessa. Tällä tulee olemaan iso vaikutus seurakuntaan ja yhteiskuntaan. Kun perheenjäsenten välit ovat turmeltuneet, silloin seurakunta ja yhteiskunta ovat turmeltuneita.

Nykyään moni erkanee Jumalan alkuperäisestä suunnitelmasta, joka asetettiin Paratiisissa. Tämän seuraukset näemme tänä päivänä. Avioerot yleistyvät järkyttävästi, orpoja lapsia, uskottomuutta, rikoksia, abortteja, prostituutiota, vallankumouksia, sotia, ja listaa voisi jatkaa loputtomiin.

Ainoa ratkaisu näihin ongelmiin on Jumala. Ihmisen on kääntytävä takaisin alussa annettuun Jumalan alkuperäiseen suunnitelmaan. Maailman täytyy kääntyä katuen takaisin Luojaansa puoleen.

Haluaisin muistuttaa teitä kertomuksesta Niinivestä, suuresta kaupungista. Niiniven asukkaat olivat niin pahoja, että Jumala halusi tuhota sen. Armossaan Jumala lähetti sanansaattajansa viemään viimeistä varoitusta.

"Nouse, mene Niiniveen, siihen suureen kaupunkiin, ja saarnaa sitä vastaan; sillä heidän pahuutensa on noussut minun kasvojeni eteen." Joonas 1:2:

"Nouse ja mene Niiniveen, siihen suureen kaupunkiin, ja saarnaa sille se saarna, minkä minä sinulle puhun. Niin Joonas nousi ja meni Niiniveen Herran sanan mukaan. Ja Niinive oli suuri kaupunki Jumalan edessä: kolme päivänmatkaa. Ja Joonas käveli kaupungissa aluksi yhden päivänmatkan ja saarnasi sanoen: 'Vielä neljäkymmentä päivää, ja Niinive hävitetään.' Niin Niiniven miehet uskoivat Jumalaan, kuuluttivat paaston ja pukeutuivat säkkeihin, niin suuret kuin pienet... Kun Jumala näki heidän tekonsa, että he kääntyivät pois pahalta tieltänsä, niin Jumala katui sitä pahaa, minkä hän oli sanonut tekevänsä heille, eikä tehnyt sitä." Joonas 3:3-5, 10

Mitä Niiniven väki teki kuullessaan viestin? Jokainen heistä, pienestä suureen, kääntyi takaisin Jumalan puoleen katuen, ja Jumala hyväksyi heidän katumuksensa. Tämä on hyvä läksy meille. Jumala ei ole vastuussa siitä, mitä maailmalla nykyään tapahtuu, vaan me olemme. Niin kuin Niinivellä oli toivoa silloin, niin on meilläkin nykyään.

Onnellisuus tottelevaisuuden tuloksena

Mitä on onnellisuus? Haluatko olla onnellinen? Haluatko onnellisuutta elämäsi ja perheeseesi? Mitä onnellinen perhe tarkoittaa?

On vaikea uskoa, että olisi ketään, joka ei haluaisi olla onnellinen eikä haluaisi onnellista perhettä. Onnellisuus on osa elämäämme, osa olemistamme. Onnellisuus on lahja Luojaltamme. Siten me nautimme ja tunnemme olomme hyväksi tehdessämme ympärillämme olevat onnellisiksi.

“Niin Pietari sanoi: ‘Hopeaa ja kultaa ei minulla ole, mutta mitä minulla on, sitä minä sinulle annan: Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimessä, nouse ja käy’.” Apt. 3:6

Jos meillä ei ole onnellisuutta, voimmeko jakaa sitä ympärillämme oleville? Voimmeko antaa mitä meillä ei ole? Ei, emme voi. Joten ensin meillä on oltava se, ja sitten me voimme jakaa sitä. Siksi on tärkeää ymmärtää, mitä on onnellisuus ja miten voimme saavuttaa sen tai mistä voimme löytää sen.

Mitä on onnellisuus?

Antakaa minun aloittaa virallisella määritelmällä. Merriam-Websterin internet tietosanakirjan mukaan, tämä on onnellisuuden määritelmä:

- Hyvinvoinnin ja täyttymyksen tila
- Nautinnollinen tai tyydyttävä kokemus

Tämä määritelmä on hyvä aloituspiste, ja voimme kaivautua syvemmälle siitä käsin. Paras tapa tehdä se on kysyä joiltakin historiamme suurimmilta ajattelijoilta. Joten tutkin, mitä näillä ihmisillä on sanottavaa onnellisuudesta, ja löysin 10 oleellista määritelmää. Jokaisessa niistä on syvälinen merkitys. Ottakaa aikaa sisäistääksenne ne. Tässä ne ovat:

“Onnellisuus on sitä, kun kaikki, mitä ajattelet, mitä sanot ja mitä teet, ovat sopusoinnussa keskenään.” - Mahatma Gandhi

“Onnellisuus on tila, joka tulee arvojen saavuttamisesta.” - Ayn Rand

“Onnellisuus on jotain, mitä olet, ja se tulee tavastasi ajatella.” - Wayne Dyer

“Onnellisuus on oleellisesti jonnekin menemisen tila, kokonaisvaltaisesti, yksisuuntaisesti, ilman katumusta tai pidättyneisyyttä.” - William H. Sheldon

“Onnellisuus ei ole palkinto – Se on seuraus.” - Robert Ingersoll

“Onnellisuus on eri asia kuin nautinto. Onnellisuus liittyy kamppailemiseen ja selviämiseen.” - George Sheehan

“Onnellisuus on elämän tarkoitus, ihmisen olemassaolon pyrkimys ja lopullinen päämäärä.” - Aristoteles

“Onnellisuus ei ole jotain mitä koet, se on jotain mitä muistat.” - Oscar Levant

“Onnellisuus ei ole asema jonne päädyt, vaan matkustamista.” - Margaret Lee Runbeck

“Onnellisuus on jokaisen hetken rakkaudella, armolla ja kiitollisuudella elämisen hengellistä kokemusta.” - Denis Waitley

Mistä voimme löytää onnellisuuden?

Jumalan sana kertoo meille: “Joka mieltä hankkii, se sieluansa rakastaa; joka ymmärryksen säilyttää, se onnen löytää.” Sananl 19:8

Onnellisuus on tulosta siitä, kun meidän kaikki fyysiset ja hengelliset tarpeemme on täytetty meidän henkilökohtaisessa elämässämme.

“Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle ylen runsaasti hyvää kaikissa sinun kättesi töissä, hän tekee sinun kohtusi hedelmän, karjasi hedelmän ja maasi hedelmän ylen runsaaksi. Sillä niin kuin Herra iloitsi sinun isistäsi, hän jälleen iloitsee sinusta, siitä, että tekee sinulle hyvää.” 5. Moos. 30:9

Minun näkökulmastani kristittynä, onnellisuus minulle on olla Jumalan kanssa, minä ja koko minun perheeni.

Erossa Jumalasta ei ole onnellisuutta. Koska olemme Jumalan luomia, emme voi elää erossa Hänestä, ja missä ei ole Jumalaa, ei ole onnellisuutta, ei rakkautta, ei ymmärrystä, ei rauhaa....

Apostoli Johannes sanoo ensimmäisessä kirjeessään: “Rakkaani, rakastakaamme toinen toistamme, sillä rakkaus on Jumalasta; ja jokainen, joka rakastaa, on Jumalasta syntynyt ja tuntee Jumalan. Joka ei rakasta, se ei tunne Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus.” 1 Joh. 4:7, 8

“Ja me olemme oppineet tuntemaan ja me uskomme sen rakkauden, mikä Jumalalla on meihin. Jumala on rakkaus, ja joka pysyy rakkaudessa, se pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä.” 1 Joh. 4:16

Onnellisen perheen tukipilareita.

Koska työskentelen rakennusalalla, ymmärrän talon kestämisen riippuvan sen perustan vahvuudesta. Mitä kestävämpi perusta on, sitä paremmin talo kestää huonoja säitä ja onnettomuuksia.

“Sen tähden on jokainen, joka kuulee nämä minun sanani ja tekee niiden mukaan, verrattava ymmärtäväiseen mieheen, joka huoneensa kalliolle rakensi. Ja rankkasade lankesi, ja virrat tulvivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksyivät sitä huonetta vastaan, mutta se ei sortunut, sillä se oli kalliolle perustettu.” Matt. 7:24, 25

Samalla tavoin sen, joka haluaa rakentaa kestävä perheen, täytyy rakentaa perusta ensin. Perheen perusta on Jumalan lain periaatteet, rakkauden periaatteet.

Rakkaus Jumalaa ja ihmisiä kohtaan.

“Rakkaus ei tee lähimmäiselle mitään pahaa. Sen tähden on rakkaus lain täyttymys.” Room. 13:10

“Rakkaus on pitkämielinen, rakkaus on lempeä; rakkaus ei kadehdi, ei kerskaa, ei pöyhkeile, ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaansa, ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa, ei iloitse vääryydestä, vaan iloitsee yhdessä totuuden kanssa; kaikki se peittää, kaikki se uskoo, kaikki se toivoo, kaikki se kärsii.” 1 Kor. 13:4-7

Todellinen rakkaus ei ole ihmisen tuottamaa, vaan se on lahja meidän Luojaltamme, jonka saamme vain uskon kautta Jeesukseen Kristukseen. (Gal. 5:22).

Jumala on rakkaus, ja rakkaudessaan Hän on uhrannut ainoan poikansa. “Rakkaani, rakastakaamme toinen toistamme, sillä rakkaus on Jumalasta; ja jokainen, joka rakastaa, on Jumalasta syntynyt ja tuntee Jumalan. Joka ei rakasta, se ei tunne Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus. Siinä ilmestyi meille Jumalan rakkaus, että Jumala lähetti ainokaisen Poikansa maailmaan, että me eläisimme hänen kauttansa. Siinä on rakkaus - ei siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan siinä, että hän rakasti meitä ja lähetti Poikansa meidän syntiemme sovituksiksi. Rakkaani, jos Jumala on näin meitä rakastanut, niin mekin olemme velvolliset rakastamaan toinen toistamme.” 1 Joh. 4:7-11

“Niin pyrkikää juuri sen tähden kaikella ahkeruudella osoittamaan uskossanne avuja, avuissa ymmärtäväisyyttä, ymmärtäväisyydessä itsenne hillitsemistä, itsenne hillitsemisessä kärsivällisyyttä, kärsivällisyydessä jumalaisuutta, jumalaisuudessa veljellistä rakkautta, veljellisessä rakkaudessa yhteistä rakkautta.” 2 Piet. 1:5-7

Menestyvällä perheellä on nämä peruseriaatteet ja tukipilarit, jotka tekevät siitä voimakkaan ja haavoittumattoman. Sellainen on aidosti onnellinen perhe, ja se on mahdollista vain Jumalan avulla. Onnellinen perhe, onnellinen seurakunta ja onnellinen maailma. Aamen.

Adrian Dinescu

- Ilmoituksia -

Kesäjuhlat Suomessa 12-14.8.2016

Symposiumi Romaniassa 19-25.9.2016

